

Міністерство освіти і науки України
ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти»
Національна академія педагогічних наук України
Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України
Житомирський державний університет імені Івана Франка
КЗВО «Барський гуманітарно-педагогічний коледж імені Михайла Грушевського»
Międzynarodowa Akademia Nauk Stosowanych w Łomży (Republic of Poland)
Оломоуцький університет Палацького (Чеська Республіка)
Пармський університет (Італійська Республіка)
Прешовський університет (Словацька Республіка)
«Ukraine and Ukrainians Abroad/ Not-for-profit Corporation» (New York, USA)
Академія міжнародного співробітництва з креативної педагогіки «Полісся»

**ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ
ФАХІВЦЯ ЗАСОБАМИ
ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ :**
збірник матеріалів XXVI Міжнародна науково-
практичної конференції
6-7 грудня 2022 року

Житомир - 2023

УДК

Рекомендовано до друку вченою радою Житомирського державного університету імені Івана Франка (протокол № 6 від 31 березня 2023 р.).

Рецензенти:

Єршова Людмила Михайлівна - доктор педагогічних наук, професор, заступник директора з науково-експериментальної роботи Інституту професійної освіти НАПН України.

Каплінський Василь Васильович - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Рожнова Тетяна Євгенівна - кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри педагогіки, адміністрування і спеціальної освіти, директор Навально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти».

Підвищення професіоналізму фахівця засобами інноваційних педагогічних технологій : збірник матеріалів XXVI Міжнародна науково-практичної конференції 6-7 грудня 2022 року / за заг. ред. О.Є. Антонової, Н.П. Бірук, В.В. Павленко. Житомир, Вид-во ЖДУ, 2023. 226 с.

У збірнику представлені наукові та методичні праці, які висвітлюють дослідження в Україні та за кордоном з тематики, що охоплює різноманітні аспекти підвищення професіоналізму фахівця засобами інноваційних педагогічних технологій, а саме: реалізацію гуманістичної парадигми та людиноцентристського підходу в освітньому середовищі закладів вищої освіти; теоретичні та практичні засади проектування інноваційних педагогічних систем підготовки фахівців; інноваційні моделі та практики професійної підготовки фахівців; особливості цифровізації освітнього процесу.

Збірник наукових праць адресується науковцям, педагогам-практикам, майбутнім вчителям, аспірантам і докторантам, здобувачам вищої освіти.

© Колектив авторів, 2023

© Житомирський державний університет імені Івана Франка

ЗМІСТ

Антонова Олена МЕТОД ПРОЄКТІВ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	7
Вітвицька Світлана РЕАЛІЗАЦІЯ ГУМАНІСТИЧНОЇ ПАРАДИГМИ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	12
Дубасенюк Олександра ЛЮДИНОЦЕНТРИСТСЬКИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ Й ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	18
Лісова Світлана ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОЄКТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ СИСТЕМ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ В ГАЛУЗІ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ	23
Березюк Олена СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗМІСТУ ЕТНОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ В УМОВАХ ПОЛІСЬКОГО РЕГІОНУ	28
Антонов Олексій CASE-STUDY У СИСТЕМІ ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ	34
Вербовський Ігор ОСОБЛИВОСТІ ЦИФРОВІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	40
Дупак Надія РЕАЛІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ	48
Павленко Віта ГРА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО НАВЧАННЯ НА УРОКАХ «ТЕХНОЛОГІЇ»	52
Фещук Юрій, Бірук Наталія ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	57
Фонарюк Олена, Вербовський Ігор ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	63
Шурин Олена АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	65

Бабій Юлія ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПЛАТФОРМИ HUMAN В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	69
Бондар Сергій БІЛІНГВАЛЬНЕ НАВЧАННЯ ЯК СУЧАСНА НЕЛІНІЙНА ФОРМА НАВЧАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	72
Войтко Ольга ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТА ВИХОВАННЯ ЛІЦЕЇСТА	81
Волощук Леся ІКТ ЯК ЗАСІБ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ Й ЛІТЕРАТУРИ	84
Горбатюк Ірина МОРАЛЬНІ НОРМИ ТА ДУХОВНІ ЦІННОСТІ ОСВІТНЬОЇ СПАДЩИНИ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ КОМУНІКАЦІЙНИЙ ПРИЙОМ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	90
Кондратюк Ольга, Бобровницька Ірина ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗАСОБАМИ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	94
Кулак Владислав, Вербовський Ігор ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ	100
Кульчицька Наталія ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	104
Маркова Олена, Вербовський Ігор ФАКТОРИ ВИНИКНЕННЯ КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЙ В УПРАВЛІННІ ЗАКЛАДОМ ОСВІТИ	106
Сагітова Олена, Вербовський Ігор ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД HARRY MANAGEMENT В УПРАВЛІННІ ОРГАНІЗАЦІЄЮ	110
Антонов Євгеній ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНФОРМАТИКИ ДО ГЕЙМІФІКАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	116
Березюк Олексій, Новіцька Інеса КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ПРОВІДНИЙ ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ	121

Гончарук Анастасія ЗМІСТ ТА СУТЬ ПОНЯТТЯ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	127
Корнійчук Михайло СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ УНІВЕРСИТЕТІВ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА	131
Косов Анатолій, Косова Ірина ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН	134
Микитенко Інна ПРОБЛЕМА ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ	139
Семенюк Роман ВПЛИВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	144
Андрейчук Лілія, Бірук Наталія ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ УРОКУ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВЧИТЕЛЯ	147
Баранчук Іванна РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПРОСТИХ ЗАДАЧ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	152
Бондарчук Ілля, Антонов Євгеній ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ІГОР У ВИКЛАДАННІ ІНФОРМАТИКИ	156
Вознюк Ірина, Павленко Віта, ОСОБЛИВОСТІ РЕФОРМУВАННЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	160
Гайструк Софія, Антонов Євгеній ТЕХНОЛОГІЇ РОЗРОБКИ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ У РОБОТІ ВЧИТЕЛЯ ІНФОРМАТИКИ	168
Глінчевська Тетяна, Вербовський Ігор СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ ФІНАНСОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	174
Губелюк Каріна, Павленко Віта ОСНОВНІ ОРІЄНТИРИ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В УКРАЇНІ	178
Дячук Наталія, Мирончук Наталія, РОЗВИВАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ МУЗЕЮ КАМІННЯ ЯК КУЛЬТУРНОЇ ЦІННОСТІ ЖИТОМИРЩИНИ	181

Іщук Олена ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ В НАВЧАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	186
Мельничук Анна, Бірук Наталія ВПЛИВ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА НА ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ СФЕРИ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ	192
Потапчук Анастасія, Бірук Наталія ЗНАЧЕННЯ СПОРТУ У ЗБЕРЕЖЕННІ ЗДОРОВ'Я МОЛОДІ	196
Ружьєва Вікторія, Мирончук Наталія, ПРОБЛЕМА ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ВЗАЄМИНАХ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	205
Тушинська Валентина, Павленко Віта ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ПРИЙОМІВ НА УРОКАХ ІНТЕГРОВАНОГО КУРСУ «Я ДОСЛІДЖУЮ СВІТ»	209
Хіміч Тарас, Бірук Наталія СУЧАСНІ ФІЗКЛЬТУРНО- ОЗДОРОВЧІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ	213
Янчук Оксана, Янчук Олександр СТРУКТУРА ТА ПРИНЦИП ФУНКЦІОНУВАННЯ МОВНОЇ СИСТЕМИ	216
ДО МЕТОДИЧНОЇ СКРИНЬКИ ПЕДАГОГА	
Терентьєва Наталія ГОДИНА СПІЛКУВАННЯ	218
Шевченко Оксана ІГРОВА ВПРАВА «ЦІКАВИЙ СВІТ ПРОФЕСІЙ»	223

мета будь-якого виду спорту – це популяризація здорового способу життя серед населення.

Список джерел та використаної літератури:

1. Платонов В.Н., Гуськов С.И. Олімпійський спорт: Підручник [у 2 кн.]. К.: Олімпійська література, 1994. 496 с.
5. Попов Ю.В. Жизнь выдающихся людей. 115 знаменитых спортсменов: Судьбы и рекорды. Донецк: ООО ПКФ «БАО», 2006. 640 с.
6. Психологія: Підручник/ Ю.Л. Трофімов, В.В Рибалка, П.А. Гончарук та ін.; за ред. Ю.Л. Трофімова. 3-те вид., стереотип. К.: Либідь, 2001. 560 с.

Ружьєва Вікторія,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 013 Початкова освіта,
Житомирський державний університет імені Івана Франка;
науковий керівник: **Мирончук Наталія,**
доктор педагогічних наук, доцент,
Житомирський державний університет імені Івана Франка

**ПРОБЛЕМА ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ВЗАЄМИНАХ
МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ**

Важливим завданням сучасного освітнього процесу є виховання в учнів культури спілкування, прояву поваги й уважності до іншого, вміння підтримувати доброзичливі та ефективні взаємини в колективі. Проблема толерантного спілкування та поведінки є актуальною і потребує пошуку шляхів її розв'язання ще в молодшому шкільному віці. Виховання толерантної особистості є актуальним напрямком виховного процесу початкової школи і вимагає від педагога, батьків, членів громади прояву толерантного ставлення до чужих поглядів, ідей, цінностей, культур, акцентування уваги на неприпустимості силового розв'язання різних питань.

Проблема виховання толерантності розглядається у науковій літературі у таких аспектах: вивчення ціннісного ставлення до людини (Г. Балл, І. Бех, І. Білецька, К. Журба, В. Киричок, В. Семиченко та ін.); виховання

толерантності у школярів (Н. Бессараб, М. Горват, Т. Гурова, С. Довбенко, Т. Довга, Г. Коберник, І. Садова та ін.); формування толерантності через ігрову діяльність (О. Максимова, Н. Скрипник, В. Тернопільська та ін.). Дієвим засобом формування в учнів початкової школи є казка, організаційно-педагогічні умови використання якої обґрунтовано К. Гнатовською, М. Горват, Г. Коберник, О. Максимовою, В. Тернопільською та ін.

Метою статті є окреслення сутності та педагогічних умов виховання толерантності учнів початкової школи.

Толерантність (лат. *tolerantia* – терпимість) – терпимість до іншого світогляду, способу життя, поведінки, звичаїв тощо [4].

Толерантність – це один з головних принципів взаємовідносин між людьми. Як зазначає А. Молчанова, толерантність може бути визначена як *«інтегративна якість особистості, що відображає активну моральну позицію і готовність до конструктивної взаємодії з людьми і групами незалежно від їх національної, соціальної, релігійної, гендерної приналежності, поглядів, світогляду, стилю мислення і типу поведінки; сприяє успішному самоствердженню особистості та її самореалізації у суспільстві»*. Вона визначає *«багатовимірність середовища і різноманітних поглядів; забезпечує гармонійне мирне співіснування представників, відмінних за різними ознаками; виступає громадським гарантом недоторканості й ненасилля щодо різних меншин і легалізує їхнє становище за допомогою закону; дозволяє стримувати ворожість, пропонує конструктивний вихід із конфліктної ситуації; сприяє нормалізації психологічної атмосфери в групі, у колективі, суспільстві; підтримує і розвиває самооцінку особистості й колективу; є досконалим взірцем організації життєдіяльності в соціумі; забезпечує успішну соціалізацію»* [3, с.7-8].

Інші автори також визначають толерантність як концепцію прояву поваги до іншої раси, релігії, статі, думку чи ідеології. Також суть толерантності можна визначити як справедливе й об'єктивне ставлення до тих, чий спосіб життя відрізняється від способу суб'єкта оцінювання.

Толерантність не можна ототожнювати з байдужістю чи бездумним прийняттям чужих думок, переконань, смаків, способу життя; не можна вважати поступкою, потаканням чи потуранням; недопустимо вважати проявом толерантності й відмову від своїх переконань (чи нав'язування іншим своїх). Вона полягає у визнанні права кожної людини мислити, діяти, жити згідно зі своїми поглядами.

Виховання толерантних взаємин в учнів молодших класів є тривалим, неперервним і багатофакторним процесом, що вимагає від педагога вивірених та особистісно-орієнтованих підходів відповідно до їх вікових особливостей.

А. Молчанова стверджує, що педагогічне підґрунтя для виховання толерантності забезпечують такі умови: «формування: толерантного простору, середовища, яке характеризується єдністю всіх суб'єктів виховного процесу і форм організації їх відносин, які з одного боку, є основними компонентами педагогічної етики, а з іншого – основою, зразком морального виховання учнів; культури спілкування як взаєморозуміння, взаємоповаги, співчуття і співпереживання, відчуття партнерства; синергетичного мислення, яке дозволяє сприймати широкий спектр особистісних якостей, індивідуальних і етнічних проявів людини; а також особистісно орієнтований підхід у виховному процесі, основою якого є суб'єкт-суб'єктні відносини у системі «вихователь–вихованець»» [3, с.12-13].

Аналіз низки праць з цієї проблеми [1; 2; 3; 5] показує, що формування толерантності в молодших школярів потребує реалізації таких педагогічних умов:

1) створення *толерантного освітнього середовища*: дотримання принципу гуманізації освітнього процесу; побудова взаємодії у системах «учень-учень», «учитель-учень» на основі принципу взаємоповаги, взаєморозуміння, взаємодопомоги, взаємопідтримки, взаємозалежності й взаємодоповнювання, створення ситуації успіху для учня; співпраця з батьками;

2) забезпечення *організаційно-дидактичних основ* процесу формування толерантності молодших школярів: реалізація когнітивно-пізнавальної потреби учнів, відповідність засобів навчання віковим та психологічним особливостям учнів, створення організаційно-педагогічного та психолого-педагогічного супроводу дитини в освітньому процесі;

3) реалізація *діяльнісно-активної позиції учня* в процесі засвоєння основ толерантної поведінки: включення у сіх учнів у діяльність, стимулювання активності дітей у педагогічному інтерактивному спілкуванні та взаємодії з іншими школярами, позитивно-емоційне налаштування учнів на участь у діяльності, спілкуванні та взаємодії.

У низці досліджень зазначено, що одним із джерел отримання молодшими школярами знань про толерантність, формування у них позитивного ставлення до оточуючих є *казка*, оскільки саме вона найбільш відповідає віковим особливостям та внутрішнім потребам учнів початкової школи.

Казка – засіб, який задовольняє важливі потреби молодшого школяра, зокрема, потребу в *самостійності та автономності* (самостійно здійснює вибір, приймає рішення), потребу в *компетентності* (як герой казки, школяр долає неймовірні перешкоди, досягає успіху), потребу в *активності* (перебуває в русі, виконує активні дії: бореться, допомагає, змагається, шукає та ін.).

Величезний виховний потенціал мають народні («Дідова дочка й бабина дочка», «Названий батько»), а також літературні казки, зокрема твори В. Сухомлинського («Горбатенька дівчинка», «Іменинний обід», «Комірчина для дідуся» та ін.), казки зарубіжних авторів Вільгельма і Якоба Грімм, Г. Андерсена та ін.

Алегорична форма казок, насамперед, дозволяє познайомити учнів з важливими поняттями, нормами, правилами поведінки, передати внутрішні почуття персонажів, спонукати до роздумів, які дозволяють перенестися з казки у реальне життя, побачити себе, свої дії ніби зі сторони.

Слухання казки, на думку вчених, допомагає дитині навчитися розуміти внутрішній світ героїв, а через них і внутрішній світ інших людей, вчить співчувати їм, повірити у сили добра, набути впевненості у собі.

Але робота над змістом казки потребує творчого підходу. Найперше учнів потрібно підготувати до сприймання твору, ознайомити із сюжетною лінією, з'ясувати ідею твору, визначити особливості емоційного впливу, проаналізувати особистісні якості героїв, встановити причинно-наслідкові зв'язки, з'ясувати мотиви поведінки героїв (чому герой так учинив і як цей учинок його характеризує?). Такий аналіз допоможе зрозуміти особливості вчинків героїв казки та обрати відповідний стиль поведінки під час програвання сюжету казки (гри, театралізації).

Формування толерантної поведінки молодших школярів вимагає повноцінного використання усіх освітніх ресурсів: змісту навчальних предметів, позаурочної самостійної роботи у межах їх вивчення, ресурсу позакласних заходів.

Таким чином, виховання толерантності учнів початкової школи потребує створення відповідного освітнього середовища, побудови взаємин дітей на засадах взаємодопомоги, довіри, доброзичливого й відкритого спілкування, повноцінного використання різних засобів виховного впливу, одним із яких можна вважати казку. Виховний потенціал казки у формуванні толерантної поведінки молодших школярів буде схарактеризовано у наступних публікаціях.

Список джерел та використаної літератури:

1. Гнатівська К. С. Педагогічні умови формування толерантної поведінки молодших школярів. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. 2018. Вип. 62. С. 53-56.
2. Горват М.В. Педагогічні умови виховання толерантності у молодших школярів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія "Педагогіка, соціальна робота"*. 2014. Випуск 34. С. 57-60.
3. Молчанова А. О. *Толерантність як ціннісна основа професійної діяльності педагога: посібник*. Київ: Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України. 2013. 150 с.
4. *Сучасний словник з етики: словник*. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. 416 с.
5. Тернопільська В.І. Особливості виховання толерантності у дітей молодшого шкільного віку. *Нові технології навчання: наук.-метод. зб.* / Інститут інноваційних технологій і змісту освіти МОН України. Київ, 2014. Вип. 82. Част.1. С. 66-71.

Тушинська Валентина,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
спеціальність 013 Початкова освіта,
Житомирський державний університет імені Івана Франка;

науковий керівник: **Павленко Віта,**
кандидат педагогічних наук, доцент,
Житомирський державний університет імені Івана Франка

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ПРИЙОМІВ НА УРОКАХ ІНТЕГРОВАНОГО КУРСУ «Я ДОСЛІДЖУЮ СВІТ»

На сучасному етапі вимоги до навчання майбутніх учителів початкової школи залежать від вимог суспільства. У наш час, коли швидкі соціальні зміни активізують насамперед вольові та ділові якості особистості, важливо зберегти, розвивати та примножувати творчі та емоційно-естетичні якості майбутнього вчителя. Відповідно до Закону України «Про освіту» (2017), саме вчитель початкових класів забезпечує здатність творчого самовираження, особистісних цінностей у праці, мистецтві, здоров'ї та вміння виконувати нескладні творчі завдання.